

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 51

Phẩm 34: NHẬP PHÁP GIỚI (Phần 8)

Bấy giờ, chánh niệm tư duy về lời dạy của Trưởng giả ấy, Đồng tử Thiện Tài tùy thuận theo tạng pháp giải thoát của Bồ-tát, chánh niệm về những ức niệm của Bồ-tát, lần lượt phân biệt về tất cả chư Phật và pháp chư Phật, nhất tâm chánh niệm dòng pháp chư Phật, nhớ nghĩ thọ trì pháp chư Phật ấy và các pháp trang nghiêm làm tăng trưởng Bồ-đề, chánh niệm tư duy về những hạnh nghiệp không thể nghĩ bàn của tất cả chư Phật... rồi dần dần Thiện Tài đi đến núi Quang minh.

Lên núi ấy và tìm kiếm khắp nơi, Thiện Tài nhìn thấy ở trên sườn núi phía Tây, đâu đâu cũng có suối chảy, ao tắm, cây rừng tốt tươi, đất đỏ mềm mại, Bồ-tát Quán Thế Âm đang ngồi kiết già trên bảo tòa bằng kim cương, vô số Bồ-tát cung kính vây quanh, Bồ-tát đang giảng nói kinh Đại Từ Bi cho họ. Nhìn bao quát mọi điều ấy xong, Thiện Tài vô cùng hoan hỷ chấp tay, chăm chú nhìn không chớp mắt rồi suy nghĩ: “Thiện tri thức tức là Như Lai, Thiện tri thức tức là mây tất cả các pháp, Thiện tri thức là kho tàng các công đức, Thiện tri thức tức châu báu khắp mười phương, Thiện tri thức rất khó thấy, khó gặp, Thiện tri thức là kho tàng trí tuệ vô tận, Thiện tri thức là núi chứa công đức, Thiện tri thức là người khai mở, dẫn dắt về pháp môn Nhất thiết trí, có thể khiến cho tất cả đều được thể nhập biển Nhất thiết chủng trí và đạt đạo quả Vô thượng Bồ-đề hoàn toàn thanh tịnh.”

Khi ấy, từ xa nhìn thấy Thiện Tài Bồ-tát Quán Thế Âm nói:

–Lành thay, hãy đến đây Đồng tử! Ông chuyên cầu Đại thừa để giáo hóa chúng sinh, tâm ngay thẳng, tâm soi xét, ưa thích cầu Phật pháp, nuôi lớn lòng đại Bi để cứu giúp tất cả, hướng đến hạnh Phổ Hiền, thành tựu tất cả các đại nguyện thanh tịnh viên mãn, mong muốn được nghe và thọ trì tất cả mây pháp của hết thủy chư Phật, nuôi lớn căn lành không biết nhàm chán, thuận theo không trái với lời dạy của Thiện tri thức, được sinh khởi từ biển lớn công đức trí tuệ của Văn-thù-sư-lợi, thành tựu căn lành, được Tam-muội ánh sáng tự tại của Phật, không còn tâm biếng trễ chuyên tâm cầu chánh pháp, thường gặp chư Phật, từ bỏ các điều ác, tu tập các hạnh lành và trí tuệ thành tựu viên mãn thanh tịnh như hư không.

Khi ấy, Thiện Tài đến chỗ Quán Thế Âm, cúi đầu đánh lễ, nhiễu quanh vô số vòng, cung kính chấp tay đứng qua một bên và thưa:

–Thưa Đại thánh! Trước đây, tôi đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác nhưng chưa biết Bồ-tát phải làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?

Bồ-tát Quán Thế Âm đáp:

–Lành thay, lành thay, này thiện nam! Ông mới có thể phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này thiện nam! Tôi đã thành tựu hạnh ánh sáng của pháp môn đại Bi, giáo hóa thành tựu tất cả chúng sinh, luôn ở chỗ của tất cả chư Phật, ứng thân hóa độ ở đâu tùy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

theo chỗ thích ứng của mỗi một chúng sinh mà tôi đều thị hiện ở trước mặt; hoặc dùng pháp Bồ thí để giáo hóa chúng sinh, cho đến dùng pháp Đồng sự để giáo hóa chúng sinh, hiển hiện thân sắc đẹp đẽ không thể nghĩ bàn để giáo hóa chúng sinh, phóng ra lưới ánh sáng lớn, diệt trừ nóng bức phiền não của các chúng sinh, phát ra âm thanh vi diệu để hóa độ họ, oai nghi thuyết pháp, thần lực tự tại, phương tiện giác ngộ, hiện ra thân biến hóa, hiện ra thân cùng loài, cho đến ở chung để giáo hóa chúng sinh.

Này thiện nam! Khi hành hạnh Ánh sáng về pháp môn Đại Bi, tôi phát thệ nguyện rộng lớn tên là “Giáo hóa tất cả chúng sinh” vì muốn khiến cho tất cả đều được xa lìa sợ hãi trong các đường ác, những sợ hãi về khổ sở, sợ hãi về ngu si, sợ hãi về trói buộc, sợ hãi bị giết hại, sợ hãi về nghèo khổ, sợ hãi về không sống nổi, sợ hãi về tranh cãi, sợ hãi về đám đông, sợ hãi về sự chết, sợ hãi các đường ác, sợ hãi về các cõi, sợ hãi sự không đồng ý, sợ hãi về sự thương và không thương, sợ hãi về tất cả các điều ác, sợ hãi những sự bức bách của thân và tâm, sợ hãi buồn rầu...

Này thiện nam! Tôi làm phát sinh ra pháp môn chánh niệm về hiện tại gọi là pháp môn Tự luân, xuất hiện các thân của tất cả chúng sinh, dùng nhiều phương tiện, tùy theo sự thích ứng của chúng sinh mà diệt trừ những sợ hãi rồi thuyết pháp cho họ, khiến cho họ phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác không lúc nào thoái chuyển và luôn luôn đứng thời.

Này thiện nam! Tôi chỉ biết hạnh ánh sáng của pháp môn Đại Bi này của Bồ-tát, còn các Đại Bồ-tát thành tựu tất cả những nguyện lớn của Phổ Hiền, thành tựu hoàn toàn các hạnh Phổ Hiền, không gián đoạn dòng chảy tất cả căn lành, không gián đoạn dòng chảy Tam-muội của tất cả Bồ-tát, dòng chảy tất cả các kiếp, tu hành hạnh Bồ-tát chưa từng đoạn dứt dòng chảy ba đời, biết rõ hoàn toàn sự thành hoại của dòng chảy tất cả các thế giới, chấm dứt dòng chảy các căn bất thiện của tất cả chúng sinh, làm phát sinh dòng chảy các căn lành của tất cả chúng sinh, diệt trừ dòng chảy của tất cả các sinh tử... thì làm sao tôi có thể biết và nói được hạnh nguyện công đức của chư vị.

Khi ấy, ở phương Đông, có vị Bồ-tát tên là Chánh Thú đi đến chỗ đó, đứng trên đỉnh núi Kim cương. Khi vị ấy đến núi này, thế giới Ta-bà chấn động sáu cách, có nhiều châu báu đẹp đẽ, phóng ra ánh sáng lớn che lấp cả ánh sáng của mặt trời, mặt trăng, trời Đế Thích, Phạm thiên và ánh sáng của tám bộ trời, rồng..., làm cho tất cả các ánh sáng ấy đều như tối đen. Ánh sáng này chiếu đến khắp các địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh và chỗ của vua Diêm-la, diệt trừ hết các khổ, đoạn trừ những phiền não và các bệnh khổ, rưới xuống mưa châu báu tràn đầy cõi Phật cho đến mưa xuống những đám mưa mây đẹp đẽ để cúng dường Như Lai và tùy theo đối tượng thị hiện thân hình, sau đó mới đi đến chỗ của Bồ-tát Quán Thế Âm.

Lúc đó, Quán Thế Âm hỏi Thiện Tài:

–Này thiện nam! Ông có thấy Bồ-tát Chánh Thú trong chúng hội này không?

Thiện Tài đáp:

–Thưa vâng, tôi đã thấy.

Này thiện nam! Ông hãy đến vị ấy để thưa hỏi: “Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?”

Thiện Tài liền cúi đầu cung kính đánh lễ dưới chân Bồ-tát Quán Thế Âm, nhiễu quanh vô số vòng, ngắm nhìn không rời mắt, chánh niệm về lời dạy của bậc Thánh để thâm nhập biển trí rồi từ tạ. Đến chỗ Bồ-tát Chánh Thú, cúi đầu đánh lễ dưới chân,

nhiều quanh bên phải xong, cung kính chấp tay đứng qua một bên, thưa:

–Thưa Đại thánh! Trước đây tôi đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác nhưng chưa biết Bồ-tát phải làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?

–Này thiện nam! Tôi đã thành tựu pháp môn Bước đi nhanh chóng rộng khắp.

–Thưa Đại thánh! Đại thánh đã thành tựu pháp môn này ở chỗ Đức Phật nào, cõi đó cách đây bao xa và từ khi thành tựu đến nay đã được bao lâu?

Này thiện nam! Điều này rất khó biết, tất cả trời, người và phi nhân đều không thể biết, chỉ có bậc tinh tấn không thoái lui, gần gũi Thiện tri thức, Đức Phật hộ niệm, đầy đủ căn lành, tâm ngay thẳng và thanh tịnh, đạt được các căn như Bồ-tát, khai mở mắt trí tuệ, học rộng hiểu nhiều và cảnh giới của Bồ-tát mới có thể biết được.

Kính xin Đại thánh giảng nói cho tôi, tôi sẽ nương theo thần lực Phật và năng lực Thiện tri thức để được tin hiểu.

Bồ-tát Chánh Thủ đáp:

–Này thiện nam! Tôi đã đạt được pháp môn này từ chỗ Đức Phật Diệu Đức, ở cõi Diệu tạng. Từ đó đến nay đã trải qua các kiếp nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật. Trong mỗi niệm, tôi đi được số bước bằng số bụi trần trong vô số cõi Phật, mỗi bước đi qua được các thế giới nhiều bằng số bụi trần trong vô số cõi Phật, các nước tôi đi qua đều có Đức Phật ở đó. Tôi dùng tất cả những phẩm vật cúng dường của Bồ-tát để cúng dường chư Phật. Biển các chúng sinh trong tất cả các nước ấy tôi đều biết rõ, phân biệt các căn, tùy theo sự thích ứng mà giảng nói pháp, phát ra lưới ánh sáng lớn chiếu khắp mười phương, diễn nói chánh pháp bằng âm thanh vi diệu, làm lợi ích và độ thoát các chúng sinh ấy, cho đến mười phương cũng như vậy.

Này thiện nam! Tôi chỉ biết pháp môn bước đi nhanh chóng rộng khắp này của Bồ-tát, còn các Đại Bồ-tát đối với khắp tất cả mười phương, không nơi nào mà không đến, vô số cảnh giới không thể hủy hoại, pháp thân thanh tịnh tràn đầy Phật giáo, phân biệt biết rõ các đường chúng sinh, làm viên mãn tất cả các cõi, thuận theo tất cả các pháp, quán sát bình đẳng về ba đời, nói pháp bình đẳng, tùy thuận theo thế gian không chấp thủ vào đạo và đến khắp các cõi không vương không ngại... thì làm sao tôi có thể biết và nói được hạnh nguyện công đức của chư vị.

Này thiện nam! Về phương Nam có thành tên là Ba-la-ba-đề, ở đó có vị trời tên là Đại Thiên, ông hãy đến đó để hỏi “Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?”

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài cúi đầu cung kính đánh lễ Bồ-tát Chánh Thủ, nhiều quanh vô số vòng, chiêm ngưỡng kính mến rồi tạ từ đi về phương Nam.

Khi ấy Đồng tử Thiện Tài chánh niệm tư duy về hạnh không chướng ngại của Bồ-tát, dốc lòng chuyên cầu cảnh giới trí tuệ của Bồ-tát Chánh Thủ, phát sinh sự thông suốt về tất cả công đức của các cảnh giới, tinh tấn kiên cố, vô cùng hoan hỷ, đạt được thân thông tự tại không thể nghĩ bàn, hiểu biết chắc chắn về lĩnh vực của mây các công đức các Tam-muội, các Đà-la-ni, các thệ nguyện lớn các tài biện luận và đầy đủ các lực. Thiện Tài dần dần đi đến thành ấy và tìm hỏi thăm trời Đại Thiên đang ở chỗ nào, lúc ấy có người nói:

–Này thiện nam! Vị trời đó đang biến hóa hiện ra thân hình để giảng nói pháp cho các đại chúng vây quanh nơi Đại pháp đường ở trong thành này. Thiện Tài liền đến chỗ của vị trời, cúi đầu cung kính đánh lễ dưới chân vị trời, nhiều quanh vô số vòng rồi cung kính chấp tay đứng qua một bên thưa:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Thưa Đại thánh! Trước đây tôi đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác nhưng chưa biết Bồ-tát phải làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?

Bấy giờ, Đại Thiên vương ra bốn cánh tay dài lấy nước trong bốn biển để rửa mặt. Rửa xong lấy nhiều hoa bằng vàng để rải trên Thiện Tài, Đại Thiên nói:

–Này thiện nam! Bồ-tát rất khó được nghe, khó gặp, là pháp kỳ diệu đặc biệt của thế gian, là cánh hoa Phân-đà-lợi của các bậc trượng phu, là nơi quay về nương tựa của các chúng sinh, giáo hóa làm lợi ích, nuôi dưỡng che chở cho chúng sinh, chiếu khắp tất cả, hiện bày đạo chân chánh, không còn ngu si, làm thầy chúng sinh, ủng hộ chánh pháp, cứu giúp cho chúng sinh được an ổn, khiến cho tất cả họ đều được đến thành trì Nhất thiết trí, thành tựu đầy đủ các nghiệp thân, khẩu thanh tịnh, lìa hẳn các điều ác, đối với chúng sinh thường dùng pháp ái ngữ, tùy theo sự thích ứng của họ mà hiện ở trước mặt luôn luôn đúng thời... Này thiện nam! Tôi đã thành tựu pháp môn Lưới mây của Bồ-tát:

–Thưa Đại thánh! Cảnh giới của pháp môn này như thế nào?

Khi ấy, ở trước Thiện Tài, Đại Thiên độn vàng bạc cỏi trời thành một đồng lớn, như núi chúa, bạc, lưu ly, pha lê, xa cừ, mã não, châu Dạ quang ly cấu, châu Minh tịnh, ngọc ma-ni chư phương tiện môn, ngọc Châu-la, ngọc An lạc, ngọc Kiết du, ngọc Trang nghiêm phát, ngọc Trang nghiêm đồng tử, ngọc Nhĩ-a-la trang nghiêm, ngọc Nhĩ-câu-la, ngọc Trân châu đỏ, ngọc Trang nghiêm nhất thiết chư chi tiết, ngọc châu Như ý... đều chất thành đồng như núi chúa; tất cả các loại hoa, hương, hương xoa, hương bột, vòng hoa, y phục, dù lọng, cờ phướn và tất cả những đồ vật để hưởng vui trong cảnh giới năm dục như vậy, đều chất thành đồng như núi chúa. Lại hiển hiện nhiều vô số đồng nữ rồi bảo Thiện Tài:

–Này thiện nam! Ông hãy lấy những phẩm vật này để cúng dường Đức Như Lai, để bố thí và giáo hóa cho tất cả chúng sinh, khiến cho tất cả chúng sinh đều tu hành pháp Bố thí ba-la-mật, học pháp Bố thí ba-la-mật để từ bỏ tất cả.

Này thiện nam! Tôi đem những vật này dạy ông bố thí và dạy tất cả chúng sinh cũng vậy là để khiến cho chúng sinh được xông ướp thân tâm bằng căn lành không tham, gạn gũi Thiện tri thức, cung kính cúng dường chư Phật, Bồ-tát, làm phát sinh và nuôi lớn tất cả các căn lành và phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lại nữa, này thiện nam! Chúng sinh nào tham đắm năm dục, tôi vì họ hiển hiện cảnh giới bất tịnh; chúng sinh nào giận dữ buồn lung, kiêu mạn tranh cãi như quỷ La-sát uống máu ăn thịt, tôi đều dạy cho họ tập lòng đại Từ bi, khiến cho tất cả từ bỏ hẳn giận dữ, buồn lung... Chúng sinh nào biếng nhác, tôi vì họ thị hiện các nạn về nước, lửa, trộm cướp, vua ác và những kẻ thù địch...

Này thiện nam! Đối với các loại chúng sinh ác xấu như vậy tôi đều dùng các loại phương tiện để diệt trừ các căn bất thiện và tăng trưởng căn lành cho họ, trừ diệt tất cả oán thù làm chướng ngại các pháp Ba-la-mật vượt thoát các chướng ngại, đạt được pháp vô ngại.

Này thiện nam! Tôi chỉ biết pháp môn Lưới mây này của Bồ-tát, còn các Đại Bồ-tát như Thiên vương, Đế Thích diệt trừ các nạn A-tu-la phiền não; nước của các Bồ-tát dập tắt lửa phiền não, lửa của các Bồ-tát tiêu rụi tham ái của tất cả chúng sinh, gió của Bồ-tát có thể thổi tan tất cả những tâm ô nhiễm, kim cương của Bồ-tát bẻ gãy hết tất cả các tướng về ngã và ngã sở... thì làm sao tôi có thể biết và nói được hạnh nguyện công đức của chư vị.

Này thiện nam! Trong Diêm-phù-đề này có một nước tên là Ma-kiệt-đề, có vị Địa thần ủng hộ đạo tràng tên là An Trụ, ông hãy đến đó để thưa hỏi: “Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?”

Khi ấy, Đồng tử Thiện Tài cúi đầu cung kính đánh lễ dưới chân vị trời Đại Thiên rồi từ tạ ra đi, đến nước Ma-kiệt-đề và tới chỗ của Địa thần An Trụ.

Bấy giờ, một vạn Địa thần đều nói:

–Vị Đồng tử này có thể ôm lấy chúng sinh thành kho tàng Phật, phá tan được màn phủ vô minh của tất cả chúng sinh, sinh vào nhà của Đấng Pháp Vương, lia bỏ như uế vô ngại, đầu đội mão thêu nhiều châu báu và có kho trí tuệ báu bể gãy các ngoại đạo. Địa thần An Trụ cùng với một vạn Địa thần rải nhiều nước thơm trên mặt đất, rải xong, cho gió thổi hương thơm để trang nghiêm, phóng ánh sáng lớn chiếu khắp tam thiên đại thiên thế giới, nhiều châu báu đẹp đẽ, tất cả các loài hoa chen nhau nở, tất cả nước ở mọi loại cây đều đơm trĩu quả, tiếng chảy của nước ở các sông suối, ao hồ tạo thành nhiều âm thanh vui vẻ, các lầu gác được trang trí bằng các loại châu báu cõi trời, nhiều loại chim khác nhau đều hát lên nhiều tiếng líu lo, vui vẻ, tự nhiên vọt lên nhiều kho châu báu...

Khi ấy, Địa thần An Trụ hỏi Thiện Tài:

–Lành thay, ông đã đến đây! Này thiện nam! Ông muốn nhìn thấy phước báo của các căn lành mà ông đã vun trồng ở nơi đây không?

Thiện Tài cúi đầu cung kính đánh lễ dưới chân Địa thần, cung kính chấp tay đứng bên một bên thưa:

–Thưa Đại thánh, tôi rất muốn thấy!

Ngay lập tức, Địa thần dùng ngón chân ấn xuống đất thì vô lượng, vô số ức kho báu được xuất hiện. Địa thần nói:

–Này thiện nam! Phước báo của các căn lành mà ông đã vun trồng từ xưa là đạt được kho báu này, ông hãy tùy nghi sử dụng.

Này thiện nam! Tôi đã thành tựu pháp môn Kho tàng không thể hủy hoại của các Bồ-tát. Từ đời Đức Phật Nhiên Đăng đến nay, tôi luôn ủng hộ để Bồ-tát tu tập hạnh Bồ-tát, thể nhập soi xét vào tận nguồn gốc của cảnh giới trí tuệ, thành tựu viên mãn thế nguyện rộng lớn, làm thanh tịnh các hạnh của Bồ-tát, phát sinh sự hiểu biết thấu suốt của Bồ-tát, đầy đủ năng lực các công đức của Bồ-tát, thành tựu pháp không thể hủy hoại của Bồ-tát, đi đến các cõi Phật, nghe pháp, được tất cả các chư Phật thọ ký, vận chuyển bánh xe tất cả chánh pháp và tất cả mây pháp, kinh điển; giáo hóa chúng sinh bằng ánh sáng pháp lớn và thọ trì thần lực tự tại của chư Phật.

Này thiện nam! Về thuở xa xưa, cách đây các kiếp nhiều như số bụi trần của núi Tu-di, có kiếp tên là Trang nghiêm, thế giới tên là Nguyệt tràng, Phật hiệu Thiện Nhân. Tôi ở chỗ Đức Phật ấy đạt pháp môn này, rồi tu tập tăng trưởng và làm thanh tịnh pháp môn. Trong thời gian ấy, tôi luôn gặp được chư Phật nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật. Các Đức Phật ấy cho đến đạt thần lực tự tại... tôi đều được thấy tất cả và tôi ở chỗ Đức Phật ấy tu tập căn lành.

Này thiện nam! Tôi chỉ biết pháp môn này, còn các Đại Bồ-tát luôn có thể hầu hạ chư Phật, được nghe và thọ trì tất cả các pháp của chư Phật ấy, thể nhập sâu xa giáo pháp bí mật của tất cả chư Phật, trong từng niệm đều sinh Pháp thân thanh tịnh như tất cả chư Phật, kho tàng hình ảnh của chư Phật phát sinh ra tất cả Phật pháp và sở hành tự tại... thì làm sao tôi có thể biết và nói được hạnh nguyện công đức của chư vị.

Này thiện nam! Ở Diêm-phù-đề này có thành tên là Ca-tỳ-la-bà, ở trong đó vị Dạ thần (thần bóng đêm) tên là Bà-sa-bà-đà, ông hãy đến đó để hỏi “Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?”

Khi ấy, Đồng tử Thiện Tài cúi đầu cung kính đảnh lễ Địa thần An Trụ, đi nhiều quanh vô số vòng rồi từ tạ để đi đến thành kia.

Bấy giờ, chánh niệm tư duy về pháp môn Kho tàng không thể hư hoại của Bồ-tát từ Địa thần An Trụ, Đồng tử Thiện Tài tu tập các Tam-muội, hiểu rõ các Tam-muội, quán sát các pháp luật nghi của Bồ-tát, quán sát các pháp luật nghi của Bồ-tát, thần thông tự tại của Bồ-tát, quán sát tất cả các pháp thanh tịnh của Bồ-tát, thâm nhập vào trí tuệ sâu xa của Bồ-tát, đạt trọn vẹn pháp môn không thể hư hoại của Bồ-tát và tùy thuận theo pháp môn ấy, thể nhập soi xét vào biển các pháp môn của Bồ-tát... rồi dần dần đi đến thành ấy. Từ cửa Đông Thiện Tài đi vào giữa thành và đứng ở đó. Không bao lâu sau, khi mặt trời lặn, nghe theo lời dạy của tất cả các Bồ-tát, Thiện Tài một lòng mong muốn được gặp Dạ thần Bà-sa-bà-đà, đối với Thiện tri thức cung kính xem như Phật, mắt nhìn được khắp các cảnh giới, hiển hiện khắp mọi nơi, trí tuệ đạt đến tất cả các cảnh giới, mắt pháp thanh tịnh thấy được biển tất cả các pháp giới, mắt đại trí tuệ nhìn thấu mười phương và thấy vị Dạ thần ấy đang ở trên hư không của thành đó, ngồi nơi tòa sen ngát thơm trong tòa lầu quý báu, thân như vàng ròng, mắt và tóc màu xanh biếc, trang nghiêm đẹp đẽ Đại Bồ-tát nhìn không biết chán, mặc y phục bằng các châu báu đẹp đẽ màu đỏ, trên đỉnh đầu có búi tóc giống như Pháp vương. Trên thân của Dạ thần hiện ra tất cả các tinh tú tỏa ra ánh sáng, hóa độ chúng sinh trong vô số thế giới được xa lìa các đường ác. Trong mỗi lỗ chân lông đều thấy có các chúng sinh đã được hóa độ, hoặc được sinh lên cõi trời, hoặc đạt quả vị Thanh văn, Duyên giác; các pháp ngôn ngữ diễn nói lời dạy chân chánh để giáo hóa chúng sinh, khiến cho tất cả họ đều tu tập hạnh Bồ-tát, dũng mãnh tinh tấn tu hành các pháp môn thần lực của các Tam-muội, cảnh giới thần lực tự tại của Bồ-tát, ở chỗ ở của Bồ-tát, ánh sáng của Bồ-tát, sự nỗ lực của Bồ-tát và pháp môn của Bồ-tát để giáo hóa chúng sinh... trong mỗi lỗ chân lông đều nhìn thấy rõ.

Khi ấy, thấy nghe như vậy rồi, Thiện Tài vô cùng hoan hỷ, cúi đầu cung kính đảnh lễ dưới chân Dạ thần, đi nhiều quanh vô số vòng rồi cung kính chấp tay đứng qua một bên, và thưa:

–Thưa Thiên thần! Trước đây tôi đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đã tin chắc rằng nhờ Thiện tri thức để đạt được Phật pháp. Kính xin Thiên thần chỉ bày, hiển hiện đạo Nhất thiết trí, Bồ-tát nào hướng đến đạo này sẽ đạt được cảnh giới mười Lực.

Dạ thần nói với Thiện Tài:

–Lành thay, lành thay! Này thiện nam! Hãy cung kính và thuận theo lời dạy của Thiện tri thức, Bồ-tát nào nghe theo lời dạy của Thiện tri thức sẽ nhanh chóng đạt đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này thiện nam! Tôi đã thành tựu các pháp chiếu sáng khắp nơi của Bồ-tát, pháp môn Phá tan mọi ngu tối cho chúng sinh.

Này thiện nam! Đối với chúng sinh ác, tôi phát lòng đại Từ, đối với chúng sinh tạo nghiệp bất thiện, tôi phát lòng đại Bi, đối với chúng sinh tu hành điều thiện, tôi vô cùng hoan hỷ, đối với chúng sinh thiện, ác, tôi phát tâm như nhau, đối với chúng sinh nhiễm ô, tôi phát tâm thanh tịnh, đối với chúng sinh tà đạo, tôi phát tâm chánh đạo, đối với

chúng sinh ưa thích bất tịnh, tôi phát tâm ưa thích sự thanh tịnh, đối với chúng sinh ưa thích sinh tử, tôi phát tâm tùy thuận chánh pháp, đối với chúng sinh ưa thích đạo quả Thanh văn, Duyên giác, tôi phát tâm đứng vững trong đạo Nhất thiết trí...

Này thiện nam! Tôi thường tư duy để giáo hóa chúng sinh như vậy. Khi quỷ thần, trộm cướp lui tới những chỗ đêm tối vắng người, khi Tỳ-kheo không giữ oai nghi, khi lớp mây khói bụi mờ che lấp ánh sáng mặt trời, mặt trăng khiến không thấy được các sắc, chúng sinh nào ở nơi thành ấp xóm làng, núi cao, đồng trống, tám phương biển cả, cho đến tất cả chúng sinh ở dưới nước, trên đất liền, đối với các chúng sinh ấy, tôi luôn dùng các phương tiện diệt trừ những sợ hãi cho họ, hoặc gặp các tai nạn ở biển, tai nạn về mây, tai nạn ở núi, gió bão nổi lên, sóng lớn cuộn cuộn, bị mất phương hướng, không thấy bến bờ... Gặp những tai nạn ở biển như vậy, lúc ấy, tôi đều hiện làm thuyền bè, hoặc làm voi chúa, ngựa chúa, chó chúa hoặc chúa A-tu-la, chúa thần biển... tôi hiện làm các thân hình như vậy để phương tiện cứu độ tai nạn về biển cho chúng sinh. Vì các chúng sinh ở đất liền, tôi hiện làm mặt trăng sáng và các vì tinh tú, ánh sáng đuốc, lửa, ánh chớp và các ánh sáng của vật báu, ánh sáng của thân chư Thiên, ánh sáng của Bồ-tát... tôi dùng vô số phương tiện như vậy để cứu giúp chúng sinh, rồi phát tâm: “Tôi xin làm nơi quay về nương tựa cho tất cả chúng sinh, diệt trừ phiền não, giúp cho người sợ chết không còn sợ hãi, khiến người nghèo khổ được giàu vui, vì các chúng sinh ở núi hoặc làm cây trái, hoặc làm suối chảy, những con chim Ca-lăng-tần-già hát lên những âm thanh vi diệu, hoặc làm thần núi hoặc làm mặt đất bằng phẳng... dùng vô số phương tiện như thế để độ thoát chúng sinh”. Tôi phát tâm như vậy để làm cho các chúng sinh được thoát khỏi các tai nạn ở núi, lại khiến cho tất cả được vượt qua núi sinh tử, vì các chúng sinh ở nơi đồng trống, tôi dùng nhiều phương tiện làm cho họ được an vui, đi vào con đường chánh kiến, trừ diệt đói khát... trong vô số các tai nạn như thế, cứu giúp các chúng sinh rồi, tôi lại nguyện cho tất cả chúng sinh đều được nhanh chóng diệt hết các khổ, đạt trọn vẹn con đường tất cả trí tuệ an ổn. Thấy các chúng sinh ưa chấp thủ vào cõi nước, chịu nhiều khổ não, tôi dùng các phương tiện để diệt trừ sự chấp thủ của họ, rồi phát nguyện khiến cho chúng sinh từ bỏ chấp thủ về năm ấm, trụ trong cảnh giới Nhất thiết chủng trí của tất cả chư Phật, thấy các chúng sinh vì bị lệ thuộc vào làng xóm mà phải chịu nhiều khổ sở, tôi dùng nhiều phương tiện để thuyết pháp cho họ, giúp cho họ nhanh chóng xa lìa rồi hành theo chánh pháp. Tôi lại nghĩ cách làm cho tất cả chúng sinh được xa lìa làng xóm sáu Nhập rộng không, thoát khỏi sinh tử, thể nhập trọn vẹn vào thành trì Nhất thiết trí.

Lại nữa, này thiện nam! Chúng sinh nào bị nhầm lẫn đối với mười phương, Đông mà tưởng là Tây, Tây mà tưởng là Đông, cho đến trên tưởng dưới và ngược lại... thì vì các chúng sinh ấy, tôi dùng vô số phương tiện để chấm dứt nhầm lẫn. Vì người muốn đi ra, tôi chỉ bày cửa ngõ, vì người bị lạc đường, tôi chỉ con đường đúng đắn, vì người muốn vượt qua, tôi chỉ cho bến bờ, người không có thuyền bè, tôi đều cấp cho, người không biết phương hướng cõi nước, tôi chỉ cho họ cõi nước an vui... Bằng vô số phương tiện như vậy, tôi mở bày dẫn dắt để độ thoát cho tất cả rồi suy nghĩ: “Tôi đã chiếu sáng diệt trừ bóng tối đêm dài, mọi việc ở thế gian, tôi đều đã chỉ dạy, lại làm cho tất cả chúng sinh được dứt hẳn tối tăm, đạt được mắt thanh tịnh, xa lìa các tướng, các tà kiến của chúng sinh về Thường, Lạc, Ngã, Tịnh, sự chấp thủ của chúng sinh, phàm phu, các ấm, giới và nhập. Đối với các chúng sinh không hiểu rõ nhân quả, làm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

điều bất thiện, giết hại chúng sinh, cho đến tà kiến, biết hiếu cha mẹ, không cúng dường Sa-môn, Bà-la-môn, lìa bỏ chánh đạo, tạo nghiệp bất thiện, chê bai chánh pháp, muốn phá hoại pháp luân, chế giễu các Bồ-tát, oán ghét Đại thừa, không tán thán Bồ-đề, chê bai Hiền thánh, làm theo pháp của kẻ ác, tạo năm tội đại nghịch... Đối với các loại chúng sinh xấu ác như vậy, tôi đều dùng ánh sáng trí tuệ thanh tịnh sáng suốt để trừ bỏ ngu si tối tăm cho họ, khiến cho họ được phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, thấu đạt trọn vẹn hạnh nguyện của Bồ-tát Phổ Hiền, mở đạo mười Lực, lìa xa sinh tử, hiện bày thành trì Nhất thiết trí, cảnh giới và thần thông của chư Phật, đầy đủ các lực, hiện pháp Tổng trì, đứng vững trong chánh pháp bình đẳng của chư Phật, hiện ra tất cả chư Phật đều cùng một thân.”

Lại nữa, này thiện nam! Thấy các chúng sinh nghèo khổ già bệnh, tôi dùng nhiều phương tiện để cứu giúp họ rồi suy nghĩ: “Mình phải dùng pháp vô thượng để giáo hóa các chúng sinh này, diệt trừ các phiền não, khiến họ được giải thoát, được xa lìa sinh, già, bệnh, chết và các nạn trong các đường ác, gần gũi Thiện tri thức, thể nhập sâu xa vào pháp giới, lìa bỏ các nghiệp ác, được Pháp thân thanh tịnh của Phật, đạt đến chỗ không còn già, bệnh, chết thường trụ trong pháp giới.

Lại nữa, này thiện nam! Thấy các chúng sinh xa lìa chánh đạo, hướng đến nẻo tà, lệ thuộc vào các kiến chấp điên đảo, bị hư dối mê hoặc, tạo đủ các nghiệp bất thiện về thân, miệng, ý, buông lung vô độ, nương tựa pháp ác, không phải Chánh giác cho là Chánh giác, đối các Bạc Chánh giác lại cho là chẳng phải Chánh Giác, gần gũi bạn ác, chịu nhiều khổ não..., thấy như vậy rồi, tôi dùng vô số phương tiện để trừ diệt tà kiến và giúp họ đứng vững trong chánh kiến, trở thành người thù thắng bậc nhất trong cõi trời, người, rồi suy nghĩ: “Tôi phải làm cho các chúng sinh được đạo Chân chánh vô thượng xuất thế gian không bao giờ thoái chuyển, đối với Nhất thiết trí, được viên mãn Đại nguyện của Bồ-tát Phổ Hiền và đạt được Nhất thiết trí nhưng cũng không bỏ các địa của Bồ-tát và không hoại mất tánh chúng sinh.”

Bấy giờ, để nói rõ lại ý nghĩa pháp môn này. Dạ thần nương thần lực Phật, nhìn khắp mười phương rồi vì Thiện Tài, nói kệ:

*Tôi thành tựu Diệu pháp
Biết thời gian, nơi chốn
Chiếu trừ tối si mê
Quán khắp tất cả pháp.
Vô lượng, vô số kiếp
Tôi luôn tu đại Từ
Che chở khắp quần sinh
Thiện Tài nên nhanh chóng.
Thành tựu biển đại Bi
Sinh chư Phật ba đời
Diệt trừ hết các khổ,
Thiện Tài mau rốt ráo.
Tâm hoan hỷ Phật tử
Bỏ điều ác thế gian
Thoát khỏi khổ ba cõi
Được niềm vui Thánh Hiền.
Lìa các ác hữu vi*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trí giải thoát Thanh văn
Đầy đủ lực Như Lai
Phật tử nên rất ráo.
Tôi dùng Thiên nhãn tịnh
Nhìn khắp cõi mười phương
Trong các thế giới kia
Thấy Phật ở đạo tràng.
Thân tướng hảo trang nghiêm
Vô số chúng vây quanh
Phóng biển ánh sáng lớn
Chiếu khắp độ chúng sinh
Thấy các loài chúng sinh
Chết đây rồi sinh kia
Luân hồi trong năm cõi
Luôn chịu vô lượng khổ.
Dùng biển Thiên nhĩ tịnh
Nghe âm thanh mười phương
Biển tất cả ngôn ngữ
Đều thọ trì hết thấy.
Vô số tiếng vi diệu
Của tất cả Như Lai
Vận chuyển pháp thanh tịnh
Đều nghe, thọ trì được.
Tôi dùng mũi thanh tịnh
Trong biển pháp vô ngại
Thể nhập các pháp môn
Thiện Tài mau rất ráo
Tôi thành tướng Đại nhân
Lưỡi rộng dài thanh tịnh
Tùy cơ nói diệu pháp
Phật tử nên rất ráo
Pháp thân thanh tịnh mẫu
Ba đời đều như như
Tùy cơ mà giáo hóa
Không đâu chẳng hiện khắp.
Tâm tôi không cấu nhiễm
Thanh tịnh như hư không
Gồm thân tất cả Phật
Mà không hề dính mắc.
Biết rõ vô số cõi
Biển các tâm chúng sinh
Phân biệt các căn cơ
Xa lìa mọi hư dối.
Tôi dùng sức thần thông
Đi đến vô số cõi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Che chờ khắp tất cả
Điều phục các chúng sinh.
Trí tuệ như hư không
Vô tận không gì sánh,
Cúng dường chư Như Lai
Làm lợi ích tất cả.
Trí tuệ rộng, thanh tịnh
Phân biệt biển các pháp
Trừ phiền não chúng sinh
Phật tử nên rớt ráo
Thông đạt pháp ba đời
Thâm nhập biển chư Phật
Hiểu rõ tất cả pháp
Không ai suy lường được.
Trong mỗi hạt bụi trần
Thấy hết biển cõi Phật
Lại thấy chư Như Lai
Nhờ năng lực nhìn khắp.
Thấy Phật Lô-xá-na
Đạo tràng thành Chánh giác
Bụi trần mười phương cõi
Đều vận chuyển chánh pháp.*

Đồng tử Thiên Tài thưa:

–Thưa Thiên thần! Thiên thần đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác từ khi nào và đạt được pháp môn này được bao lâu rồi mới có thể làm lợi ích cho chúng sinh được như vậy?

Dạ thần đáp:

–Này Phật tử! Vào đời xa xưa, cách đây các kiếp như số bụi trần của núi Tu-di, có thế giới tên là Bảo đức, có kiếp tên là Tịch tĩnh, có năm trăm ức Đức Phật xuất hiện ở đời. Khi ấy có một thành lớn tên là Liên hoa quang, có vị Chuyển luân thánh vương, tên là Thiện Pháp Độ thành tựu bảy báu giống như pháp các Thánh vương. Phía Đông của thành ấy có khu rừng tên là Diệu đức, trong rừng ấy có cây Bồ-đề tên là Nhất thiết Phật tự tại quang minh. Khi đó, Đức Phật Nhất Thiết Pháp Lô Vương ngồi nơi gốc cây ấy thành Đẳng chánh giác, phóng ra ánh sáng lớn chiếu khắp thế giới. Ngọc nữ báu của Thánh vương tên là Pháp Tuệ Nguyệt Liên Hoa Quang. Trong thành ấy có vị Dạ thần tên Tịnh Nguyệt, vào nửa đêm, phát ra tiếng vi diệu bảo Ngọc nữ ấy rằng: “Ngọc nữ nên biết, Đức Phật Nhất Thiết Pháp Lô Vương đã xuất hiện ở đời, hãy xưng tán, ngợi khen công đức thiết thực của Đức Phật ấy, hiển hiện thần lực tự tại của Như Lai, phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác và khen ngợi tất cả các hạnh nguyện của Bồ-tát Phổ Hiền.”

Khi đó, Ngọc nữ liền cúng dường Đức Phật ấy và cả đại chúng Bồ-tát cùng các Thanh văn.

Này thiện nam! Ngọc nữ Pháp Tuệ Nguyệt Liên Hoa Quang thuở ấy đâu phải ai khác, chính là thân tôi.

Này thiện nam! Ở chỗ Đức Phật ấy, tôi đã gieo trồng năng lực căn lành; trong

các kiếp nhiều như số bụi trần của núi Tu-di, tôi đều không bị đọa địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh và cõi Diêm-la, cũng không sinh vào nhà thấp hèn, các căn đầy đủ, diệt trừ các khổ, luôn luôn là bậc tôn quý trong cõi trời người, không xa rời các Thiện tri thức, chư Phật và Bồ-tát, không sinh trong đời năm uế trước, ở chỗ chư Phật. Bồ-tát ấy, được tăng trưởng các căn lành, ở trong các kiếp nhiều như số bụi trần trong tám mươi núi Tu-di đều luôn luôn an ổn vui vẻ, nhưng cũng chưa đầy đủ trọn vẹn các căn lành của Bồ-tát.

Lại nữa, này thiện nam! Trải qua các kiếp nhiều như số bụi trần của núi Tu-di này rồi, lại cách đây một vạn kiếp nữa, có kiếp tên là Ly ưu, có thế giới tên là Ly cấu thắng, có năm trăm Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác đồng một danh hiệu là Tu-di Tịch Tĩnh Nhân xuất hiện ở đời. Cõi nước của chư Phật ấy có khi thanh tịnh có khi nhơ uế. Trong thế giới đó có một Tứ thiên hạ tên là Ly cấu, có thành tên Trang nghiêm.

Khi đó, tôi là con gái của trưởng giả Minh Thắng tên là Thắng Tuệ Quang xinh đẹp đoan trang. Vị trời Tịnh Nguyệt do năng lực bản nguyện nên sinh vào trong thành này, làm vị Dạ thần tên là Thanh Tịnh Nhân. Thuở đó, cũng vào nửa đêm, vị Dạ thần ấy lại đến nhà tôi, hiển hiện sắc thân đẹp để tán thán Như Lai, lại khuyến khích tôi đến chỗ Như Lai, phóng ánh sáng lớn đi trước dẫn đường.

Khi ấy, tôi cùng với cha mẹ quyến thuộc cùng đi đến chỗ của Đức Như Lai Tu-di Tịch Tĩnh Nhân để cung kính cúng dường, nghe Phật thuyết pháp và đạt được Tam-muội của Bồ-tát tên là “Thấy ánh sáng trí tuệ thanh tịnh giáo hóa chúng sinh của chư Phật chiếu khắp ba đời”. Đạt Tam-muội này rồi, nhớ được tất cả chư Phật đã được gặp trong các kiếp quá khứ nhiều như số bụi trần trong núi Tu-di, lại nghe Đức Phật ấy giảng nói kinh pháp, đạt được pháp môn “Các pháp ánh sáng chiếu soi phá tan si ám của chúng sinh” phóng ra ánh sáng lớn chiếu đến các thế giới nhiều như số bụi trần trong mười cõi Phật. Thấy được tất cả các Đức Như Lai trong các cõi ấy và đến nơi biết được các pháp ngôn ngữ, các căn cơ và tánh dục của chúng sinh rồi vì chúng làm Thiện tri thức, theo sự thích ứng mà hiện ra thân hình, làm tăng trưởng pháp môn này trong từng niệm; một thân tràn đầy các thế giới nhiều như số bụi trần trong thế giới cho đến tràn đầy khắp biển các thế giới nhiều như số bụi trần trong biển các thế giới, thấy tất cả chư Như Lai trong biển các thế giới nhiều như số bụi trần trong biển các thế giới ấy, cũng đến chỗ nghe và thọ trì tất cả pháp của chư Phật giảng nói, phân biệt biết rõ biển sự tích bản nguyện của chư Như Lai ấy, tùy theo sự thích ứng của chúng sinh mà thị hiện thân hình để hóa độ, trong từng niệm đều nuôi dưỡng pháp môn này ngang bằng pháp giới.

Này thiện nam! Tôi chỉ biết pháp môn “các pháp ánh sáng chiếu soi phá tan si ám của chúng sinh”, còn các Đại Bồ-tát đạt trọn vẹn vô lượng, vô biên hạnh nguyện Phổ Hiền, thể nhập sâu xa vào biển pháp giới, dựng cờ trí tuệ, đạt các Tam-muội, thần thông tự tại, thành tựu viên mãn thế nguyện rộng lớn, giữ gìn thọ trì tất cả các pháp của chư Phật khắp mười phương, trong mỗi niệm đều làm trang nghiêm thanh tịnh tất cả các cõi Phật, biển công đức tràn đầy, trong từng niệm đều giáo hóa biển tất cả chúng sinh, mặt trời trí tuệ thanh tịnh chiếu soi tất cả các thế giới trong ba đời, giáo hóa tất cả chúng sinh; như mặt trăng thanh tịnh là cầu trừ diệt tối tăm phiền não nghi ngờ của tất cả chúng sinh; ở trong biển tất cả các cõi, tâm không hề lệ thuộc, phóng ra âm thanh vi diệu thanh tịnh viên mãn, lan đầy khắp tất cả các pháp giới khắp mười phương; trong mỗi hạt bụi trần, hiện bày thần lực tự tại và ánh sáng trí tuệ thanh tịnh chiếu khắp ba đời... thì làm sao tôi có thể biết và nói được hạnh nguyện công đức của

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chư vị.

Này thiện nam! Ở nước Ma-kiệt-đề trong Diêm-phù-đề này có vị Dạ thần tên là Thâm Thâm Diệu Đức Ly Cấu Quang Minh, ông hãy đến đó để thưa hỏi: “Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?”

Khi ấy, Thiện Tài dùng kệ khen ngợi Dạ thần:

*Tôi thấy thân thanh tịnh
Tướng tốt tự trang nghiêm
Như Văn-thù-sư-lợi
Lại như núi báu chúa.
Đủ Pháp thân thanh tịnh
Bình đẳng cả ba đời
Giáo hóa các chúng sinh
Tâm không hề lệ thuộc.
Phóng ánh sáng thanh tịnh
Chiếu khắp cả các cõi
Trong mỗi lỗ chân lông
Thấy tất cả tinh tú.
Tâm thanh tịnh không như
Như hư không mười phương
Bao gồm các Pháp vương
Trí soi xét thanh tịnh.
Từ mỗi lỗ chân lông
Phóng vô số ánh sáng
Chữ chư Phật mười phương
Rưới mưa mây công đức.
Từ mỗi lỗ chân lông
Hiện các thân biến hóa
Đầy các cõi mười phương
Phương tiện độ chúng sinh.
Khi còn là Bồ-tát
Thanh tịnh vô số cõi
Từ mỗi lỗ chân lông
Đều hiển hiện thấy rõ.
Có người nào thấy nghe
Đều đạt lợi công đức
Chuyên cầu đạo Bồ-tát
Thành tựu Phật Bồ-đề.
Có người nào thấy nghe
Đều phát tâm hoan hỷ
Lìa các nạn đường ác
Trừ diệt các phiền não.
Kiếp như bụi ngàn cõi
Khen ngợi công đức Ngài
Các kiếp có thể hết
Công đức không cùng tận.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài cúi đầu cung kính đảnh lễ dưới chân vị Dạ thần, đi nhiều quanh vô số vòng, chiêm ngưỡng kính mến không nhàm chán rồi từ tạ đi về nước Ma-kiệt-đề. Đồng tử Thiện Tài nhất tâm tư duy về sự phát khởi tâm đạo viên mãn thanh tịnh của Dạ thần ấy, tư duy như thế xong liền được thể nhập sâu xa vào kho tàng của các Bồ-tát, phát sinh biển các đại nguyện của Bồ-tát, làm thanh tịnh đạo Ba-la-mật của các Bồ-tát, nhanh chóng đạt đến các địa viên mãn của Bồ-tát, đứng vững trong hạnh nghiệp viên mãn của các Bồ-tát, thấu đạt cùng tận biển đạo Thập trụ của Bồ-tát, thể nhập trọn vẹn vào biển Nhất thiết trí, cứu giúp cho tất cả chúng sinh, nuôi dưỡng mây Từ bi càng rộng lớn, phát khởi các đại hạnh nguyện Phổ Hiền trong tất cả các cõi...

Rồi Thiện Tài dần dần đến chỗ của Dạ thần Thâm Thâm Diệu Đức Ly Cấu Quang Minh, cúi đầu đảnh lễ dưới chân, đi nhiều quanh vô số vòng rồi cung kính chấp tay đứng ba một bên thưa:

–Thưa Thiên thân! Trước đây, tôi đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác nhưng chưa biết “Bồ-tát phải làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?”

Vị Dạ thần đáp:

–Lành thay, lành thay, Đồng tử! Ông đã có thể phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, thưa hỏi về hạnh Bồ-tát và đầy đủ các địa.

Này thiện nam! Bồ-tát thành tựu được mười pháp thì có thể đầy đủ các hạnh Bồ-tát.

Mười pháp ấy là gì?

1. Đạt Tam-muội hiện tiền thấy tất cả chư Phật.
2. Được mắt thanh tịnh thấy thân tướng hảo trang nghiêm của tất cả chư Phật.
3. Phân biệt biết rõ biển lớn vô lượng, vô biên các công đức của tất cả các chư Phật.
4. Thấy được biển vô lượng, vô biên ánh sáng của chư Phật có thể chiếu soi đến khắp tất cả pháp giới.
5. Từ mỗi lỗ chân lông phóng ra biển các ánh sáng lớn nhiều bằng số tất cả chúng sinh, tùy theo căn cơ để độ thoát chúng sinh.
6. Trong mỗi lỗ chân lông đều nhìn thấy biển ánh sáng của tất cả châu báu.
7. Trong từng niệm đều phát ra biển lớn các biến hóa của tất cả chư Phật đầy khắp pháp giới, hiểu trọn vẹn các cảnh giới của tất cả chư Phật, giáo hóa chúng sinh không bị chướng ngại.
8. Phát ra biển các âm thanh vi diệu của tất cả chư Phật để vận chuyển bánh xe chánh pháp thanh tịnh của chư Phật trong ba đời.
9. Diễn nói như mây tất cả các kinh, đạt âm thanh hoàn hảo của Phật, thể nhập soi xét vào biển tất cả chư Như Lai.
10. Thị hiện thần lực tự tại không thể nghĩ bàn của tất cả chư Phật để giáo hóa chúng sinh.

Này thiện nam! Nếu Bồ-tát đầy đủ mười pháp này mới có thể viên mãn tất cả các hạnh của Bồ-tát.

Này thiện nam! Tôi đã thành tựu pháp môn Tịch diệt định nhạo tinh tấn của Bồ-tát, thấy được tất cả các cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh trong ba đời, tất cả chư Phật và biển các quyến thuộc, biển vô lượng, vô biên thần lực của Phật, phân biệt biết rõ biển các danh hiệu chư Phật, biển vận chuyển bánh xe chánh pháp, biết tuổi thọ, vô lượng âm thanh vi diệu và Pháp thân thanh tịnh đầy khắp pháp giới của chư Phật mà

không hề lệ thuộc vào tất cả các tướng của chư Như Lai. Vì sao? Vì Như Lai chẳng phải quá khứ nên diệt trừ mọi chấp thủ của thế gian; Như Lai chẳng phải vị lai nên không có sự sinh khởi; Như Lai chẳng phải hiện tại nên không có thân sinh tử; Như Lai chẳng hoại diệt nên không có tướng ngôn ngữ; Như Lai chẳng phải chân thật nên hiện bày pháp huyễn; Như Lai chẳng phải hư dối nên xuất hiện ở đời để làm lợi ích chúng sinh; Như Lai chẳng phải đi nên không có chỗ đến; không còn chết ở chỗ này sinh ở chỗ kia; Như Lai là không thể hoại diệt nên pháp tánh không hư hoại; Như Lai là nhất tánh nên lìa tướng nhân giới; Như Lai là không tánh nên pháp tánh rốt ráo.

Này thiện nam! Tôi biết rõ về tất cả Như Lai như vậy, khai mở và làm tăng trưởng pháp môn Tịch diệt định nhạo tinh tấn của Bồ-tát, chiếu ánh sáng trang nghiêm, thể nhập soi xét vào cảnh giới tùy thuận bình đẳng kiên cố phân biệt rõ, xa lìa hư dối, phát khởi lòng đại Bi giáo hóa chúng sinh, chưa bao giờ rời bỏ sự nhất tâm định tĩnh, nhập vào Sơ thiền, diệt trừ ý nghiệp, được năng lực trí tuệ tịch tĩnh giáo hóa chúng sinh an lạc hoan hỷ; nhập vào Nhị thiền, lìa bỏ sinh tử, được Niết-bàn tịch diệt, quán sát tánh chúng sinh; tu tập Tam thiền, diệt trừ tất cả các khổ phiền não của các chúng sinh; tu tập Tứ thiền, tăng trưởng thệ nguyện về tâm Bồ-đề và Nhất thiết trí, phát sinh biến tất cả các Tam-muội của Bồ-tát, phương tiện thiện xảo, đạt trọn vẹn biến tất cả các pháp môn của Bồ-tát, thành tựu được thần thông tự tại của Bồ-tát, sinh ra sự hành dụng tự tại của Bồ-tát và trí tuệ thanh tịnh sáng suốt thể nhập sâu xa vào pháp giới Phổ môn.

Này thiện nam! Tôi tu tập pháp môn Tịch diệt định nhạo tinh tấn của Bồ-tát như vậy, dùng nhiều phương tiện để độ thoát chúng sinh. Đối với các chúng sinh tại gia buông lung tham dục thì khiến cho họ tu quán tưởng bất tịnh, quán tưởng không có gì vui, quán tưởng về buồn khổ, quán tưởng về sự bức bách, quán tưởng về sự trôi buộc, quán tưởng về quỷ La-sát, quán tưởng về vô thường, khổ, không, vô ngã, quán tưởng về sự không tự tại và quán tưởng về già, chết, lại khiến cho các chúng sinh ấy xa lìa năm dục thường ưa thích chánh pháp, tin hiểu rằng nhà là chẳng phải nhà để xuất gia học đạo, thiền tọa tư duy; tôi lại làm các âm thanh ngăn được tán loạn để trừ diệt sự sợ hãi về quỷ thần; vì người muốn ra ngoài ban đêm, tôi khai mở cửa ngõ, làm ánh sáng chiếu soi đường đi, diệt trừ bóng tối; lại khen ngợi Phật, Pháp, Tăng và các Thiện tri thức, lại khuyên găn gũi các Thiện tri thức khiến cho chúng sinh chưa sinh pháp ác thì phương tiện ngăn không cho sinh, pháp ác đã sinh, phương tiện làm cho trừ diệt, pháp thiện chưa sinh, phương tiện làm cho phát sinh, pháp thiện đã sinh, phương tiện làm cho tăng trưởng; hành hạnh Bồ-tát, tu pháp Ba-la-mật, viên mãn đại nguyện, phát sinh Nhất thiết trí, tu tập lòng đại Từ bi, vì muốn khiến cho chúng sinh đạt được niềm an vui cõi trời người mà trừ diệt các vọng tưởng, tăng trưởng các pháp lành thuận theo Nhất thiết chủng trí.

Này thiện nam! Tôi chỉ biết pháp môn Tịch diệt định nhạo tinh tấn này của Bồ-tát, còn các Đại Bồ-tát: Viên mãn hạnh nguyện Phổ Hiền, đầy đủ sự hành dụng của Bồ-tát Phổ Hiền, được hoàn toàn xa lìa pháp giới si ám, đầy đủ các căn lành, thành tựu ánh sáng năng lực trí tuệ của Như Lai, ở cảnh giới Phật không hề bị chướng ngại, ở trong sinh tử mà tâm vẫn không lệ thuộc, thệ nguyện về Nhất thiết chủng trí được thành tựu viên mãn, thể nhập sâu xa vào biến tất cả các cõi Phật, gồm thâu được biến lớn tất cả chư Phật, thọ trì biến mây diệu pháp của tất cả chư Phật, diệt trừ biến sinh tử tối tăm của tất cả chúng sinh, ánh sáng Nhất thiết chủng trí chiếu soi đêm dài sinh tử... thì làm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

sao tôi có thể biết và nói được hạnh nguyện công đức của chư vị.

Này thiện nam! Cách đây không xa, có một vị Dạ thần hộ vệ bên phải Đức Như Lai tên là Hỷ Mục Quán Sát Chúng Sinh. Ông hãy đến đó để hỏi: “Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu hành đạo Bồ-tát?”

Khi ấy, muốn nói rõ lại ý nghĩa của pháp môn này, Dạ thần Thâm Thâm Diệu Đức Ly Cấu Quang Minh nói kệ rằng:

*Nhập vào định hiện tại
Thấy chư Phật ba đời
Mắt thanh tịnh lìa nhơ
Phân biệt biển các Phật.
Nhìn thấy thân chư Phật
Tướng tốt tự trang nghiêm
Một niệm vô số lực
Tự tại khắp pháp giới.
Như Lai Lô-xá-na
Đạo tràng thành Chánh giác
Trong tất cả Phật giáo
Vận chuyển pháp thanh tịnh.
Biết rõ tướng các pháp
Tịch tĩnh không có hai
Sắc tướng đẹp, trang nghiêm
Hiện bày tất cả chúng.
Thân Phật khó nghĩ bàn
Viên mãn cả pháp giới
Ở các cõi mười phương
Tùy nghi đều thị hiện.
Một niệm phóng ánh sáng
Nhiều như bụi các cõi
Vô số sắc vi diệu
Chiếu khắp các pháp giới.
Từ mỗi chân lông Phật
Phóng vô số ánh sáng
Chiếu khắp các chúng sinh
Trừ diệt mọi phiền não.
Mỗi lỗ chân lông Phật
Hiện hiển các hóa thân
Tràn đầy cả pháp giới
Hiện các loài chúng sinh.
Mỗi âm thanh của Phật
Vang đầy khắp pháp giới
Rưới mưa pháp cam lồ
Khiến phát tâm Bồ-đề.
Vô lượng kiếp tu hành
Giáo hóa các chúng sinh
Thấy khắp các cõi Phật*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đều nhanh như ánh chớp.
Như Lai hiện ở đời
Thấy khắp các chúng sinh
Cảnh giới tánh chúng sinh
Đều phân biệt biết rõ.
Tất cả các Bồ-tát
Trụ trong các pháp môn
Trong mỗi chân lông Phật
Đều phân biệt biết rõ.
Gần đây có Dạ thần
Tên Hỷ Mục Quán Sát
Ông hãy đến đó hỏi
Cách tu hạnh Bồ-tát.*

Khi ấy, Đồng tử Thiện Tài cúi đầu cung kính đánh lễ dưới chân Dạ thần đi nhiều quanh vô số vòng, chiêm ngưỡng kính mến rồi từ tạ ra đi và hướng đến chỗ Dạ thần Hỷ Mục Quán Sát Chúng Sinh.

